

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/20-04027-025
Otsuse kuupäev	12. aug 2020
Komisjoni koosseis	Esimees Margus Kingisepp, liikmed Arno Sillat, Liilia Laks
Tarbija	
Kaupleja	USB GROUP OÜ, 14179988
Tarbija nõue	Lepingust taganemise ja kahju hüvitamise nõue
Asja läbivaatamise aeg	15. juuli 2020

Resolutsioon:

1. rahuldada tarbija nõue. Kauplejal tagastada taganemise puhul toote maksumus 120 eurot ja hüvitada kahjuna transpordikulu 40 eurot.

Asjaolud:

Tarbija on pöördunud 31.03.2020 Tarbijavaidluste Komisjoni (edaspidi komisjon) poole avaldusega.

Komisjon alustas asjas menetlust 25.04.2020.

Avalduse kohaselt ostis tarbija 19.03.2020 kauplejalt sõiduki Volkswagen Volkswagen Passat käigukasti summas 120 eurot (Arve nr. 2020/117). Tarbija avalduse kohaselt saatis ta 12.03.2020.a kauplejale auto andmed ja VIN-koodi ning talle kinnitati, et sobiv käigukast on olemas.

26.03.2020.a sai tarbija käigukast kätte ja kohe selgus, et käigukast ei sobi tema autole. Tarbija kirjutas 27.03.2020 kauplejale, et soovib situatsioonile lahendust, kuid tarbija kirjale ei vastatud.

Tarbija kirjutas 06.04.2020.a täiendava kirjaliku pöördumise, kuid ka see jäi vastusetu.

Tarbija nõudis kauplejalt asja asendamist või siis 160 eurot (120 käigukast + 40 transport).

25.04.2020 edastas komisjoni sekretariaadi (edaspidi Sekretariaat) ülesandeid täitev Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Amet tarbija avalduse materjalid kauplejale seisukoha võtmiseks. Kaupleja vastas tarbija avaldusele 17.05.2020 saadetud kirjaga, milles keeldub nõude rahuldamisest, kuna tagastada soovitakse tarnitust erinevat varuosa.

Vaidluse läbivaatamise ettevalmistamise käigus pooled lahenduseni ei jõudnud.

Tarbija nõue: Asja asendamine või siis 160 euro hüvitamine (120 käigukast + 40 transport).

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja saatis tarbija avaldusele vastuseks 17.05.2020 raskesti mõistetava kirja, millest võib välja lugeda, et tarbijale saadeti arve ja kaupleja ei ole varuosa tagasi saanud. Kaupleja hinnangul on neid petetud, sest nende varuosad on märgistatud ja neile soovitakse tagastada mitte nende poolt müüdud katkist varuosa.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, hinnanud kõiki asjaolusid ja tõendeid kogumis, leidis, et tarbija nõue kuulub rahuldamisele.

Esmalt tuvastas komisjon, millise lepingu tunnustele pooltevaheline suhe kvalifitseerub.

Komisjon tuvastas esitatud materjalide alusel, et vaidluse osapooled oli sõlminud 19.03.2020 müügilepingu tunnustele vastava lepingu võlaõigusseaduse (VÕS) § 208 lg 1 järgi.

Leping vastab tarbijalemüügilepingu tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses.

Komisjon tuvastas, et sõlmitud leping vastab sidevahendi abil sõlmitud lepingu tunnustele VÕS § 52 lg 1 ja 2 tähenduses. Lepingu sõlmimine toimus sidevahendina telefoni kasutades. Puuduvad VÕS § 53 lg 2 toodud välistused.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 218 lg 2 järgi vastutab tarbijalemüügi puhul müüja asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis ilmneb kahe aasta jooksul asja üleandmisest ostjale. Tarbijalemüügi puhul eeldatakse VÕS § 218 lg 2 järgi, et kuue kuu jooksul asja ostjale üleandmise päevast ilmnenud lepingutingimustele mittevastavus oli olemas asja üleandmise ajal, kui selline eeldus ei ole vastuolus asja või puuduse olemusega. Seega lasub asja üleandmisest kuue kuu möödumiseni ilmnenud puuduse korral asja lepingutingimustele vastavuse tõendamiskoormus müüjal. Ka kasutatud kauba suhtes kehtivad VÕS § 218 lg 2 nõuded, s.h. 2-aastane pretensiooni esitamise tähtaeg.

Tarbija esitas kauplejale pretensiooni vähem, kui nädal pärast toote kättesaamist. Sellisel juhul lasub sõiduki lepingutingimustele vastavuse tõendamiskoormus kauplejal.

Komisjon tuvastas, et tarbija ei kasutanud VÕS § 56 sätestatud tähtajal taganemisiõigust seetõttu on ta taganemisiõiguse sidevahendi abil sõlmitud lepingu regulatsiooni alusel minetanud.

Komisjon kontrollis, kas tarbijal esineb alus õiguskaitsevahendite kasutamiseks.

Tarbijakaitseaduse (TKS) § 9 lg 1 kohaselt peab kaup vastama kehtestatud nõuetele, olema sihipärasel kasutamisel ohutu tarbija elule, tervisele ja varale ning selliste omadustega, mida tarbija tavaliselt õigustatult eeldab. Tarbijale müüdav kaup peab vastama lepingutingimustele võlaõigusseaduses sätestatu kohaselt.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 76 lg 1 kohaselt tuleb kohustus täita vastavalt lepingule või seadusele.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 217 lg 1 ja lg 2 p 1 kohaselt peab ostjale üleantav asi vastama lepingutingimustele ja sealhulgas ka kvaliteedi osas.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 217 lg 2 p 6 kohaselt ei vasta asi lepingutingimustele, kui tarbijalemüügi puhul ei ole asi seda liiki asjadele tavaliselt omase kvaliteediga, mida ostja võis mõistlikult eeldada, lähtudes asja olemusest ja arvestades asja müüja, tootja, varasema müüja või muu vahendaja poolt asja teatud omaduste suhtes avalikult tehtud avaldusi, eelkõige asja reklaamimisel või etikettidel.

Komisjon asus asja materjalidega tutvumise järel seisukohale, et tarbija võis mõistlikult eeldada, et auto VIN-koodi alusel tarnitud käigukast sobib tema autole.

Ilmnenud puuduse tõttu ei vastanud asi lepingutingimustele.

Kaupleja ei ole komisjonile esitanud tõendeid, mis lükkaks ümber VÕS § 218 lg 2 tuleneva asja lepingutingimustele mittevastavuse eelduse selle üleandmise ajal. Kaupleja ei ole ka tõendanud, et tarbija oli teadlik käigukasti mittevastavusest müügilepingu sõlmimise hetkel. Kaupleja saatis 07.07.2020 komisjonile kirja, milles

teatab, et ootab saadetud varuosa tagasi. Kui on tema poolt saadetud varuosa ja see ei ole rikutud (varuosa on märgistatud), siis lubati teha kreditarve.

Selles kirjas möönab kaupleja lepingutingimustele mittevastava asja saatmist.

Komisjon leidis, et kaupleja oli lepingutingimustele mittevastava käigukasti üleandmisega rikkunud poolte vahel sõlmitud lepingut VÕS § 100 tähenduses. Lepingurikkumisest tulenevalt on tarbijal õigus kasutada VÕS § 101 toodud õiguskaitsevahendeid.

Kuivõrd kaupleja ei ole mõistliku aja jooksul asja asendanud ning puuduvad andmed selle kohta, et lepingu esemeks oleva asja asendamine oleks võimalik, kontrollis komisjon, kas tarbijal esineb alus lepingust taganeda.

VÕS § 116 lg 1 kohaselt lepingupool võib lepingust taganeda, kui teine lepingupool on lepingust tulenevat kohustust oluliselt rikkunud (oluline lepingurikkumine).

VÕS § 223 lg 1 kohaselt loetakse müüjat müügilepingut oluliselt rikkunuks muu hulgas ka siis, kui asja parandamine või asendamine ei ole võimalik või ebaõnnestub või kui müüja

keeldub õigustamatult asja parandamast või asendamast või ei tee seda mõistliku aja jooksul pärast talle lepingutingimustele mittevastavusest teatamist.

Komisjon tuvastas asja materjalide alusel, et kaupleja ei olnud käigukasti viinud lepingutingimustega vastavusse vahetuse või muul teel mõistliku aja jooksul pärast talle lepingutingimustele mittevastavusest teatamist (06.04.2020).

VÕS § 223 lg 3 kohaselt käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 nimetatud juhul ei pea ostja määrama müüjale tema kohustuse täitmiseks käesoleva seaduse §-s 114 nimetatud täiendavat tähtaega ning võib muu hulgas lepingust taganeda.

Eeltoodust tulenevalt oli tarbijal õigus kaupleja poolse olulise lepingurikkumise tõttu lepingust taganeda.

Lepingust taganemise korral võib VÕS § 189 lg 1 järgi kumbki lepingupool nõuda tema poolt lepingu alusel üleantu tagastamist ning saadud viljade ja muu kasu väljaandmist, kui ta tagastab kõik üleantu. Taganemisest tulenevad kohustused peavad lepingupooled täitma üheaegselt, kusjuures vastavalt kohaldatakse võlaõigusseaduse §-s 111 sätestatud. Tagastatavalt rahalt tuleb tasuda intressi raha saamisest alates.

Järgnevalt kontrollis komisjon, kas tarbijal esineb alus nõuda kauplejalt lepingu rikkumisega seotud kahju hüvitamist.

VÕS § 115 lg 1 kohaselt juhul, kui võlgnik rikub kohustust, võib võlausaldaja koos kohustuse täitmisega või selle asemel nõuda võlgnikult kohustuse rikkumisega tekitatud kahju hüvitamist, välja arvatud juhul, kui võlgnik kohustuse rikkumise eest ei vastuta või kui kahju ei kuulu seadusest tulenevalt muul põhjusel hüvitamisele.

VÕS § 128 lg 3 kohaselt hõlmab otsene varaline kahju muu hulgas kahju tekitamisega seoses kantud või tulevikus kantavad mõistlikud kulud, sealhulgas mõistlikud kulud kahju ärahoidmiseks või vähendamiseks ja hüvitise saamiseks, muu hulgas kahju kindlaks tegemiseks ja kahju hüvitamisega seotud nõuete esitamiseks.

Eeltoodud sätetele tuginedes leidis komisjon, et tarbija on teinud seoses asja hankimisega kulutusi transpordile 40 euro eest. Nimetatud kulu hüvitamine kahjuna on põhjendatud.

Otsuse tegemisel lähtus tarbijavaidluste komisjon tarbijakaitseseaduse §-dest 40 lg 1-3; 57; 58.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Margus Kingisepp

Liilia Laks

Arno Sillat

/allkirjastatud digitaalselt/